

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
והתם מנלן?		ז											ה.		
דכתיב (דברים טז) ופנית בבקר והלכת לאהליך.		!											ה.		
ותנא קמא ורבי שמעון תשלומין לעצרת מנא להו?			ז										ה.		
נפקא להו מדתני רבה בר שמואל.	[ת"ק ור"ש]	!										◊	ה.		
אמרה תורה מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת, מה חדש למנויו - אף עצרת למנויו.	דתני רבה בר שמואל:	■	!										◊	ה.	
אימא עצרת חד יומא		ז											◊	ה.	
אטו עצרת יומי מנינן, שבועי לא מנינן?	רבא:	!											◊	ה.	
מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי.	והאמר מר:	!	■											ה.	
ועוד: חג שבועות כתיב.		!											◊	ה.	
ופסח בר מיקרב ברגלים הוא? פסח זימנא קביעא ליה, אי אקרביה - אקרביה, ואי לא אקרביה - אידחי ליה.				ז									◊	ה.	
פסח כדי נסבה.	רב חסדא:			!									◊	ה.	
מאי פסח - שלמי פסח.	רב ששת:			!									◊	ה.	
אי הכי היינו שלמים			ז											ה.	
תנא שלמים הבאין מחמת פסח, ותנא שלמים הבאין מחמת עצמן. סלקא דעתך אמינא הואיל ומחמת פסח קאתו - כפסח דמו, קא משמע לן.				!									◊	ה.	
מנהני מילי								^						ה.	
(דברים כג) כי תדר נדר, אין לי אלא נדר, נדבה מנין? - נאמר כאן נדר, ונאמר להלן (ויקרא ז) אם נדר או נדבה. מה להלן - נדבה עמו, אף כאן - נדבה עמו.	דתנו רבנן:		■	!									◊	ה.	
(דברים כג) לה' אלהיך - אלו הדמיון, הערכין, והחרמין, וההקדשות.				■	!								◊	ה.	
(דברים כג) לא תאחר לשלמו - הוא ולא חילופיו.				■	!								◊	ה.	
כי דרש ידרשנו - אלו חטאות ואשמות עולות ושלמים				■	!								◊	ה.	
(דברים כג) ה' אלהיך - אלו צדקות ומעשרות ובכור, (דברים כג)				■	!								◊	ה.	
מעמך - זה לקט שכחה ופאה				■	!								◊	ה.	
(דברים כג) והיה בך חטא - ולא בקרבנך חטא.				■	!								◊	ה.	
לא תאחר לשלמו - הוא ולא חילופיו.	אמר מר:											■	◊	ה.	
חילופי מאי?												^		ה.	
אי חילופי עולה ושלמים												!		ה.	
מקרב קרבי												ז		ה.	
אי חילופי חטאת												!		ה.	
למיתה אולא												ז		ה.	
אלא, מאי חילופיו - חילופי תודה.												!	◊	ה.	
תודה שנתעברה בתמורתה, ומתה אחת מהן - חברתה אין לה תקנה. היכי ליעביד? ליקרב וליקריב לחם בהדה - דלמא תמורה היא. ליקרבה בלא לחם - דלמא תודה היא.	דתני רבי חייא:											■	!	◊	ה.
והא, כיון דלאו בת הקרבה היא, קרא למעוטי למה ליה?												ז		ה.	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לעולם למעוטי חילופי עולה ושלמים. והכא במאי עסקינן - כגון שעברו עליו שני רגלים, והומם וחיללו על אחר, ועבר עליו רגל אחד. סלקא דעתך אמינא: הואיל ומכח קמא קאתי - כמאן דעברו עליו שלשה רגלים דמי. קא משמע לן.	רב ששת:										!	◇	ה:	
כיון שעבר עליו רגל ראשון עובר בבל תאחר, מאי איכא למימר?	ולרבי מאיר, דאמר:										‡	◇	ה:	
הכא במאי עסקינן - כגון שהומם בתוך הרגל, וחיללו ועבר עליו הרגל. סלקא דעתך אמינא: הואיל ומכח קמא קאתי - כמאן דעבר עליה כוליה רגל דמי. קא משמע לן.	רבא:										!	◇	ה:	
והיה כך חטא - ולא בקרבנך חטא.												■	◇	ה:
והא מהכא נפקא? מדאחרים נפקא												‡		ה:
יכול יהא בכור שעברה שנתו כפסולי המוקדשין ויפסל - תלמוד לומר (דברים יד) ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך. מקיש בכור למעשר, מה מעשר אינו נפסל משנה לחברתה - אף בכור אינו נפסל משנה לחברתה.	דתניא, אחרים											■ ‡	◇	ה:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - בכור, דלאו בר הרצאה הוא, אבל קדשים, דבני הרצאה נינהו - אימא לא לירצו, קא משמע לן.												!	◇	ה:
ואכתי מדבן עזאי נפקא.												‡		ה:
(ויקרא ז) אותו מה תלמוד לומר? לפי שנאמר (דברים כג) לא תאחר לשלמו, שומע אני אף מאחר נדרו בבל ירצה, תלמוד לומר אותו - אותו בלא ירצה, ואין מאחר נדרו בלא ירצה.	דתניא, בן עזאי:											■ ‡	◇	ו.